

177 -6- 7
Навикновение, Благословение.

Сѣко нѣщо дорѣ е ново, прѣсно
И дорѣ не е сѣкаму извѣстно,
Колкото да е добро и полезно,
Сѣки казва: „зло е, и не лесно;“
Страхатъ отъ него каквотъ отъ чума,
Нищо пакъ слушатъ що имъ ся дума.
Но каже вѣже в употребление
И като стане навикновение,
Сѣки го казва че е хубаво,
И го харесва сѣко минаво.
Кога е рѣи не ели потребно,
Сѣко нѣщо (тѣро или древно),
Когато ще да ся възприема,
Въ прѣгледѣние първо да ся зема;
Добро ли е мѣсѣд' насъ да са внесе,
Дали полза или вредъ ще да донесе.
Не токо тѣи сирѣко да ся зема,
А никакво призиране да нема.
Тѣи и кога ще ся прави нѣщо,
Ще прѣгледѣ, присъризе горѣщо:
Мѣсѣ работа добра ли ще сѣди

